

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

περί ἀπολλοτριώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τὸν περὶ διαλύσεως τῶν ὀρη-
νιστικῶν σωματείων κτλ., ὅτι δὲ ἀνα-
γνωρίζουν μίαν καὶ ἐνιαῖαν Ἰταλίαν καὶ
ὅτι τέλος τὸ πᾶν προσδοκᾷ παρὰ ξένης
εἰσβολῆς ἢ καὶ πολέμου καὶ διευκόλυνται.
Ἀμφιδοκῶν ἀνέναντι τῶν φανερῶν τούτων
γεγονότων ὁ ὑπουργὸς τρώει κατ' οὐδέν
ἄλλον τρόπον δυνάται νὰ δικαιολογήσῃ
εἰ μὴ καταφεύγων ὑπὸ τὴν αἰγίδα σοφίας
καὶ ἀκλονήτου πίστεως. Ἡ ἰταλικὴ κυβερ-
νησις παραδόξως ἐπέδειξε πολὺ μείζονα
αὐστηρότητα (αὐστηρότητα ἄδικον καὶ συν-
επαγωγῶσα τὰς μορφὰς πολλῶν ἐκ τῶν
ἐξοχωτέρων ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης) κατὰ
τῶν μακρινῶν ἄλλ' ἄρα γε ὀλιγωτέρων
ἐκείνων εἰς ἐπικίνδυνον αἰ ἐπιστροφῇ τῶν
καθολικῶν, διότι αὐταὶ διακονοῦνται ὑπὸ
ἡσυχαιῶν.

ΑΓΓΛΙΑ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΣΙΑΣ.

Ἐν τῇ τῶν προηγουμένων ἡμερῶν
φυλλῶν ἐπισημασθεῖσα μείναν σγοινο-
ντος τινος ἀφ' ὧν τῆς «Εφημερίδος τῆς
Καλιφόρνιας», ἥτις εἰ ἐπισημασθεῖσα
ἀσθενῶν καὶ διὰ συλλογισμῶν κατὰ
παραδόξον ἀπεπειράτο νὰ ὑποκρίνῃ
τοὺς παρὰ τὴν Ρωσσίαν φόβους τῶν
Ἀγγλῶν καὶ νὰ διασκευάσῃ ἐσφαλμέ-
νας ὁρθῶν ιδεῶν, αἱ κοινῶς ἔχουσιν εἰ
ἀνθρώπων περὶ τῶν ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ
δυνάμεων τῆς Ρωσσίας. Τὸ αὐτὸ βρετα-
νικὸν φέρον ἐπανερχόμενον αὐτῆς εἰς τὸ
ἀτελεύτητον τῆς κεντρικῆς Ἀσίας ζή-
τημα, ἀποπειράται νὰ μετριάσῃ τὸ κατὰ
τῶν Ρωσίων ἐξαφέν μισος τῶν Ἀγ-
γλῶν, ὡς οὐδένος ὑπερβάλλοντος ἀπογο-
ντος λόγου πρὸς τοιαύτην ἔχθραν μεταξὺ
τῶν δύο ἐθνῶν. Ὁ συντάκτης τοῦ μη-
σθέντος ἀφ' ὧν τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος
πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκφερο-
μένων ἀληθινῶν ἀρχαίαι ἐπεσφάν, τὴν
πρόφω ἀμφοτέρων αἰ μεγάλαι ἐκείναι
ἐυρωπαϊκαὶ δυνάμεις κατέκτησαν ἄς νῦν
κείνηται γὰρ τῆς Ἀσίας.

Ἀπὸς ὅ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πληθυσμὸς τῆς
Ρωσσίας ὑπολογισθέντος, λέγει ὁ Ἀγγλὸς
διατριβηγράφος, συμπεσούται εἰς 12 ἐκα-
τομμύρια, εἰς 2 συμπεριλαμβανόμεναι οἱ κα-
τοικοὶ τῶν Καυκάσου, τῆς Σιβηρίας
(μετ' ὧν τῶν καταδόνων) τῆς Κίραςίας
(μετ' ὧν τῶν καταδόνων) τῆς Κίραςίας
τῆς βορειοκιν. Τουρκιστάνης καὶ πᾶσαι τὰς
νεοσφί κατακτηθείσας χώρας. Τὰ ἐκ τού-
των ἐποδο τῆς Ρωσσίας δὲν ὑπερβαί-
νουσι τὰς ἐν 3—4 μύονα διαμετρήσεων
τῆς Βαγγάλης εἰσπράξεως. Τὰ δὲ χρήματα
ἐκείνα καταπίνονται ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων
τῶν ἀγρίων ἐθνῶν, ὅς ὀρεῖται νὰ ἐπιτηρή-
σῃ τῇ Ρωσσίᾳ. Τούτων τῶν Ἀγγλῶν ἔχει ἐν
τῇ τοιαύτῃ 195 ἐκατομμύριον ἀνδρῶν, καὶ
ἐξασκεῖ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ ἡμι-
νεκροῦ τῶν ἡμερῶν, αἵτινες ἀρμόζουσιν
30 ἐκατομμύρια κατοίκων. Ὅπως περιέχῃ
εἰς τὴν κατοχὴν τῶν κτήσεων τούτων ἡ
Βρετανία, ἐδέσσει νὰ παρήλθῃ περὶ τοῦ
ἐνός αἰῶνος, τοῦτέστιν ἀπὸ τῆς περὶ τὰ
μέσα τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος
κατακτήσεως τοῦ Μάδρας καὶ τῆς παρὰ
τὴν Πλασσίν νήσου μέχρι τῆς τοῦ Ἰν-
δίας τοῦ λόρδου Δαλρού, ἥτοι μέχρι
τῶν μέσων τοῦ παρόντος αἰῶνος. Αἱ δὲ σχε-
τικαὶ πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀπαιτήσεις κτή-
σεις τῆς Ρωσσίας κατεκτήθησαν ἐν διαστή-
ματι 400 ἐτῶν! Ἡ πρώτη καθυπόταξις
τοῦ Καζάν ἐγένετο τῷ 1487.

Ἰδὼν ὁ ὁ βασιλεὺς πλὴν τοῦ ἡμέτερου
αἰῶνος—ἀπὸ τοῦ 1533—1584—καυπέ-
ται τὰ ἐν τῇ μεσημβρίᾳ ταρταρικά χα-
νάτα, ἐκτὸς τῆς Κριμαίας. Ἡ Ἀστροχάνη
ἐπέσπε τῷ 1554, οἱ δὲ Βασιλεῖς προσκολλη-
θήσαν εἰς τὸν ὁμοῦ κράτος τῷ 1556, ὁ
δὲ Τεβδλσκη, ἰδρῶν τῷ 1587. Τῷ 1723
ὁ Μέγας Πέτρος κατέκτησε πᾶσαν τὴν πρὸς
δυτικὰς τῆς Κασπίας θαλάσσης ἐπαρχίαν, ὅ-
τι κατέκτησε αὐτὴν διὰ τινος μετὰ τῆς
Περσίας ἐν ἐτὶ 1727 συνθήκης ἀνεγνωρί-
σθη οἰκονομικῶς ἐπιστομῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἐτοῦς συντακτικῶν παρὰ
σοφία ἐπιστομῶν ἐν τῇ κατακτη-
τικῇ πορείᾳ τῆς Ρωσσίας. Πρὸ μίας καὶ ἐ-
πέκεινα ἐκατονταετηρίδος αἱ ῥωσικαὶ καὶ τῇ
Ἀσίᾳ κτήσεις ἦσαν περίπου τοσούτων μεγά-
λαι καὶ πολλὰ ἔχοντες εἰς καὶ αἱ σήμερον.
Τῷ 1734 ἡ Ρωσία ἠναγκάσθη νὰ ἐγκα-
ταλείψῃ τὰς τέσσαρας πρὸς δυσμὰς τῆς
Κασπίας θαλάσσης ἐπαρχίας ἐξ ὧν καὶ νῦν
εἰς αἰδο ὁλοῦς συγκαταστήσαντες μετὰ τῆς
ῥωσικῆς αυτοκρατορίας. Ἀρ' ἐτέρου δὲ
πάλιν τῷ 1806 ἡ ῥωσικὴ κυριαρχία διὰ
τῆς καταλύσεως τῆς χώρας τῆς Δερβέντης
ἐπέβλεπτο πέραν τοῦ Ἀράξου. Εἰς ταῦτα
ἡ συνθήκη τοῦ 1828 προσέθηκε τὴν ἐπαρ-
χίαν Ἀρὰν ἀρκούντος δὲ γνωστὸν εἶναι αἱ
νέωται ἐν Χίβζ καὶ ἐπὶ τοῦ Ὄζου προόδου
τῆς Ρωσσίας.

Ὅπως ἡ ἄλλως ἐν τῇ διαστήματι 4
αἰῶνος ἡ Ρωσία ἦν ἡ μὲν δύναμις, ἡ ἀν-
νάγκη μεγεθύνοντο ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Ἐν τῇ
καμρῇ ταύτῃ κατακτητὴν ἡμερῶν ὑπῆρ-
ξαν καὶ διακοπὰ καὶ χρόνι ἀγρότης, ἀλλ'
οὐσάντων καὶ χρόνι καὶ ὅς οὐδὲ τῆς κα-
τακτηθείσας ἐξεδιόλῃν διὰ τῶν ὅλων ἐκ-
τάκτου. Καθόλου ὅμως εἰπὴν ἡ πρόδος
τῆς Ρωσσίας ἦν ἀνάγκη—ἡ δὲ πρόδος
αὕτη δὲν συνίστατο εἰς μόνον κοινικὰς προ-
κλήσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς
κυβερνήσεως, εἰς τὴν παγίωσιν τῶν καθε-
στώτων, εἰς τὴν ἀδικονομίαν περισσοτέρων
καὶ μελέτην τῶν δικαίων, εἰς τὴν διάδο-
σιν φιλανθρωπῶν δικαίων καὶ εἰς τὴν ἐξα-
σφάλκιν τῶν κατακτηθέντων ἐθνῶν. Οὐδεὶς
ἐκ τῶν ἐπιστάμενων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ προ-
δόν τῶν Ρωσίων μελετήσας δύναται νὰ
διαπισθεύσῃ, ὅτι ἡ Ρωσία εἰς τὴν κα-
ρίαν τῆς εὐραίας ἡμερῶν ἔχει γενεὴν οὐλο-
ν τὴν σπῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην. Καὶ
αἱ μὲν ἀληθεῖς εἰς τὴν περιστάσειν αἱ

ῥωσικαὶ κατακτήσεις δὲν δύνανται νὰ δι-
κασιλογηθῶσι διὰ τοῦ διεθνέως δικαίου τῶν
πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἀλλ' ὅμως ὅς ἐπὶ
τὸ πολὺ οἱ Ρῶσοι ἦσαν ἡναγκασμένοι ἢ νὰ
ἐπιτεθῶν ἢ νὰ προσβληθῶν ὑπὸ ἄλλων.
Ἀμφοτέρωι αἱ μεγάλαι εὐρωπαϊκαὶ δύ-
ναμεις αἱ μετὰ αὐτῶν τὴν Ἀσίαν διε-
κέντησαν ἔλαβον ἐπέναντι τῶν κατακτη-
θέντων ἐθνῶν καὶ κρατῶν θέλουν, παρέρχου-
σαν παραδόξως ἀναλογία. Ἡμεῖς δὲν ἦτο δι-
κόνον νὰ μὴ κατακτήσωμεν τὴν Ἰνδίαν,
καθότι ἄλλως ὅθ' ἐξεδιόλῃν βεβαίως
ἐκείθεν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Ρω-
σία δὲν δύναται νὰ ἀπέχῃ ἐπὶ τῶν κατα-
κνήσεων, ἐὰν θέλῃ νὰ κρατῇται ἐν τῇ κεν-
τρικῇ Ἀσίᾳ. Οἱ κίνδυνοι τῆς ἐκταίριας καὶ
ἀνατολικῆς Ἰνδίας ἦσαν μεγάλαι καὶ ἡ
ἡμεῖς αὐτῆς κριτικῶς διὰ τοῦτο ἡ
ναγκάσει νὰ συγκεντρώσῃ πᾶσας αὐτῆς
τὰς δυνάμεις καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐ-
ναρκαστικὰς κατακτήσεις. Ἐν τῇ περιόδῳ καὶ
ἡ Ρωσία ἠγωνίστο ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ Ἀ-
σίᾳ διακινήσεως αὐτῆς, ἀνερῶν καὶ ἐξη-
φανίσθη τὸ κράτος τῶν Μογγόλων. Οἱ Ἀγ-
γλοὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς μογγολοὺς
αὐτῶν ἀντιπάλους εἰσὶν ἀνόμη δημιουργοί
γῆρας τῆς γῆς, ἀλλ' ὅμως ὅπως ἀπὸ τῆς
βελήσεως αὐτῶν ἐξαρτάται ἂν καὶ ἡ δύνα-
μις αὐτῶν εἴται τοσούτον διαρκῆ, ὅσον καὶ
ἡ τῶν Ρωσίων.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐπιλαθῶμεθα
τῆς λαμπρῆς κληρονομίας ἡ ἐκτεταθείσα
ἡμεῖς κατέχοντες νῦν χώραν, οἱ ἡ Ἰνδία.
Καὶ οἱ Ρῶσοι εἰχον πάντοτε καὶ στρατη-
γοὺς καὶ διοικητὰς ἐκείνους, καθὼς ἡμεῖς
καὶ ἐκείνοι μετὰ τῆς αὐτῆς καθὼς ἡμεῖς, αὐ-
ταπαρησῆς ἔχυσαν τὸ αἶμα αὐτῶν ἐπὶ
τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, αἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δι-
πλωματικῶν σταδίου νίκαι ἐκείνων οὐδὲ
ἡμεῖς εἰσὶν ὀλιγωτέρων τῶν ἡμετέρων λαμπρά.
Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ τις διαφορά, ἐξ ἧς ἡμεῖς
ἔχομεν κρείττονας περὶ οὐδὲ μίας ἐπὶ τῆς
αὐτῆς κυρίας ἐκείναι εἰς τοῦτο ὅτι ἡμεῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς ἐκείναι ἐν τῇ Ἰνδίᾳ εἶναι πο-
λιτικῇ, ἡ δὲ τῶν Ρωσίων ἐν Ἀσίᾳ κλη-
ρονομία στρατιωτικῇ. Καὶ ταῦτα νῦν τὴν δια-
φορὰν τοῦ κυβερνῆν ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς
κατὰ χώρας περιστάσειν, τοῦ καὶ ἡμεῖς
ἡμεῖς ἡμεῖς, οἱ δὲ τῶν Ἀγγλῶν, ἡ
πιστὶς καὶ τὸ διάφορον μέγα, τὰ τυγ-
χόντα ὑπὸ τῆς διδόντος αὐτῆς, ἡ
στρατιωτικῇ αὐτοῖς δυνάμει θέσονται ἡ-
μεῖς εἰς θέσιν ἡμεῖς μὴ φθονῶντες τὴν στρα-
τιωτικὴν δύναμιν τῆς Ρωσσίας, οὐτε νὰ
φοβώμεθα τὰς ἐν τῇ μέλλοντι προόδου
αὐτῆς. Αἱ πρόδοι αὐταὶ εἰς ἀναπόρευτον
καὶ ὅθ' οὐκ ἀντιπρὸς εἰς ἐνὶ τῇ αὐτῇ
κλήσει. Ὅσαυτὸς ὅμως καὶ ἡμεῖς, ἐὰν θέ-
λωμεν νὰ φανώμεν ἀντάξει τῇς ὑπὸ προ-
γενετέρων Ἀγγλῶν καταληφθείσας ἡμεῖς
κλήσεις, δύναμεθα νὰ ποιῶμεν βεβαίως
προόδους πλὴν αἱ ἡμετέρας πρόδοι θέσονται
συγκριθεῖν οὐχὶ εἰς κατακτήσεις, ἀλλ' εἰς
παγίωσιν τῶν καθεστώτων. Δυνατὸν νὰ
ἐξαναγκασθῶμεν νὰ εὐφρανῶμεν τὰ ἡμετέρα
ἡμεῖς, καθὼς ἐπὶ τῆς οὐρανίου συνειδήσεως
τοῦ ἡμετέρου κράτους συνδύοντες τὰς ἡμε-
τέρας ἀνεκλήσεις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας.
Ἀλλὰ ταῦτα διεκρινθήσονται ἐν τῇ μέλλοντι,
οὐδὲ ἐξαρτᾶται ἐξ ἐκείνων ἡ ἐν τῇ ἀνατολῇ
δύναμις τῆς Βρετανίας. Ὁ προορισμὸς τῆς
ἡμετέρας ἀρχῆς συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὴν
εὐφρανῶν μελέτην τῶν τῆς χώρας, εἰς τὴν
ἐξέτασιν τῶν πηγῶν τῶν διαφορῶν
πόρων, εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς κυβερνήσεως
τῶν λαῶν καὶ εἰς τὸν ἀρκούντων πρὸς
ἄλληλα συνδύοντες πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμε-
τέρας.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ.

ΠΑΡΑΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΝΔΙΑΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙΣ.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος σχολιάζει διὰ
μακρῶν τὰς παραχρᾶς αἰτίνας ὁμακτῆ-
ρας ἐν ταῖς νοτίαις πολιτείαις τῶν Ἡνω-
μένων Πολιτειῶν. Παρατίθενται ἐνταῦθα
τὰ συμπεράσματα τῶν σπουδαιοτέρων
ἐργῶν, τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσίας

γνώμης. Φανερὸν εἶναι, λέγει ὁ «Χρόνος», ὅτι
ἡ πολιτικὴ τοῦ καταναγκασμοῦ ἢ ὁ προ-
δός καὶ ἡ ὑπαλληλία αὐτοῦ φαίνεται
ὑποσηκνέται νὰ ἐξακολουθήσῃ, περικυ-
κλούται ὑπὸ πολυριθμῶν καὶ μεγάλων
δυσχερειῶν. Δὲν δύναται τις, παραδείγμα-
τος χάριν, νὰ ποιῇ τὴν χρῆσιν τῆς οὐλο-
ν διακείσεως ἐν Τενεσί, Μισσισίππ, Γεωρ-
γία ἢ ἐν τῇ νοτίᾳ Καρολίᾳ, χωρὶς νὰ στρε-
βλώσῃ ἐπικινδύνους τὸ σύστημα, ἐκτὸς
συμπερὶ τῇ ἐπιτοπῇ κυβερνήσει νὰ βλέπῃ
τὴν πολιτικὴν ὑποκειμένην εἰς στρατιωτι-
κὴν κατοχὴν.

Ἐν συνόψει, τὸ καλλίστον ἐγγύριον
περὶ διατήρησεως τῆς τάξεως ἐν ταῖς νο-
τίαις χώραις ἐξαρτάται ἐκ τῆς πιθικνότητος
ὅτι μετὰ τῶν ὀλιγαριθμῶν Πολιτειῶν ἐν
εἰς οἱ μαῖου καὶ οἱ carpet baggers
ὑπερβήσονται εἰσέτι, θέλουν ἀποφασί-
σαι ἐπιτόπου κυβερνήσεως καὶ ταῦθ' ὑπὸ
τὴν ὁμοσπονδιακὴν προστασίαν, ὡς τοῦτο
ἐγένετο ἐν τῇ Λουϊζιάνᾳ. Αἱ προσπάθει
συγκρίσεις πανταχοῦ σχεδὸν ἐπὶ τῆς
τῆς ἡπείρου τῆς γῆς τῶν μαῖου καὶ τῆς
τῆς δικῆς θανάτων τῶν ἀρχηγῶν τῆς
ἡπείρου τῆς γῆς εἰς μαῖου εἰς ἐτε
λεω. Οὐτε ἐκρήκυσεν οὐτε ἐμεικρύναν
τὰς ἀπορίσεις καὶ τὰς παραινόμεναι
«ἀντιδομοκρήσεις» κυβερνήσεων τῶν
τῶν χωρῶν, ἀλλ' αἱ ταρχαὶ αἰτίνας ἔχα-
ντος ἐγένοντο εἰς τοσαῦτα διάφορα μέρη
ἐπαπειλοῦσιν ἀνεάνους τὸ ἐπαναστατικὸν
κίνημα, καὶ δὲν ν' ἀνασταλῶσι μετ' εὐ-
σταθείας καὶ ταχύτητος.

Ταῦτοχρόνως δὲ, ἡ κυβερνήσις τῶν Ἡνω-
μένων Πολιτειῶν, δὲν πρέπει νὰ ληρομή-
τας προσκλήσεις ἐξ ἐξέσπε νὰ ὑποσώ-
σῃ οἱ λαοὶ τῶν νοτίων Πολιτειῶν ἀπὸ τῆς

πολιτικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαῖου.
Καθ' ὅσον δὲ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ συνεδρίου
εἶναι νὰ ἐξετάσῃ ποῖα μέτρα δύνανται νὰ
ληφθῶσιν ὅπως καταργηθῶσιν αἱ αἰτίαι
δυσχερείας γινοῦσιν εἰς παρανομίας δι-
κῶν καὶ εἰς δὲ νὰ συγχωρεῖται ν' ἀποσπᾷ
θέσται τὴν κοινωνίαν καὶ νὰ κακοσυ-
στῶσι τὴν ἐθνικὴν φήμην.

Ῥητὰς ἀπερρέται ἐν τῇ ἐκ Νέας Ἀγγ-
λικῆς τηλεγραφικῆς, λέγει ἡ «Συναία»,
ὅτι τὰ ὁμοσπονδιακὰ στρατεύματα ἔμελλαν
οὐδέποτε κατὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ ἡμέ-
στησαν μόνον εἰς τὸ νὰ λῶσιν κατοχὴν
τῶν γαρεφῶν τοῦ τελοῦσιν. Ἡ οὐδέποτε
τῆς αὐτῆς ἀρκούντος δυσέξητος. Πα-
ρὰ τῆς αὐτῆς ἀρκούντος, ὅτι ὁ πρόεδρος
βρίσκει τὴν δυσχερίαν ἡ ἐκτετατὴ
διὰ τῆς ἐν Λουϊζιάνᾳ ἐπεμβάσεως αὐτοῦ
πρὸς τοῦτο, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀρκούντος
εἰς εὐχάριτος ἐγώρησε τὸν δυσχερίαν
τοῦ κύλου ὅστις κακῶς τὴν πολιτικὴν
κυβερνᾷ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ
δὲν δύναται νὰ μελετᾷ σπουδαίως τὸ ἐπι-
τρέψῃ εἰς ἔσπολον ἐπανάστασιν νὰ κατα-
βῇ καὶ ἀνατρέψῃ τὴν κυβερνήσιν μίαν
πολιτείαν.

Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύ-
ουσιν ἐπιστολὴν τοῦ προέδρου πρὸς τὸν
γερμανικὸν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτι-
κῶν, ἡ ἡ ἀρκούντος ὅτι αἱ πόλεις
αὐτῆς αἰτίνας ἐπεσφάνθησαν ἐν ταῖς
νοτίαις Πολιτείαις εἰς τοιαύτην, ὅτι
αὐτοὶ αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς τὴν ἀρκούντος
ν' ἀνεγῇ αὐτῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν
ἀρκούντος αὐτῆς ἀδελφῇ τὰ στρατεύμα-
τα εἰς τὸν ὅτι νὰ χρησιμοποιῶνται
ἐν κατὰ ἀρκούντος, καὶ νὰ συνενοήται
μετὰ τὸν γενικὸν εἰσαγγελέως καὶ ὅθ' οὐ
γνώμων δὲν ν' ἰσχυρῶνται πᾶσαι αἱ ἐργα-
σίαι. Φανερὸν ὅτι δὲ καὶ τῶν διαταγῶν
τούτων, καθαρῶς χρεὸς τῶν στρατευμάτων
ἦσαν εἰσὶν ἡ διακινήσις τῆς τάξεως ἐν
τῇ Νέα Ἀγγλίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ὅθ' οὐκ ἀρκούντος
ἀρκούντος εἶναι ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν ἔχει
εἰς τὸν ἀρκούντος αὐτῆς τὰ μέσα τοῦ ἐπὶ
ἐπὶ τὸν πρῶτον καθόντων κυβερνήσεως πρὸς
τοὺς ὑποκείμενους αὐτοῦ τὸν χορηγεῖν προστα-
σίαν εἰς τῆς ζωῆν καὶ τὴν πεινίσαν αὐτῶν.

Καθὼς κατεβέβηκεν τοῦτο γῆρας τῆς
πρῶτης, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διαπισπῶν
περὶ τὰ 200 ἐκατομμύρια φράγκων κατ'
ἐτος διὰ τὸν στρατὸν αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν
ἀναρῇ ἀνάγκη τῆς χρήσεως τῶν στρατευ-
μάτων δὲν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸ πα-
ρὸν πᾶσα ἡ νότιος χώρα φαίνεται ἐξαναρκύν-
ται περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ εἰς διοικητικῇ μετὰ
τῶν ἄλλων ποιεῖται ἐκκλινῶν ἐπὶ τὴν Βιεννῆ
να, ὅπως ἀποσταλῇ δύναμις πρὸς διατήρησιν
τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἡ κυβερνήσις δὲν ἔχει
στρατεύματα ν' ἀποστείλῃ, ἐκτὸς ἂν ἀπο-
σφῇ αὐτοὺς ἐκ τῶν δυτικῶν. Ἄρα ἐν τῇ
ἐν ἐγκαταλείβῃ ἀποσταλείσιν τοὺς ἀ-
ποκείνους τῶν συνόρων τῶν νεωτέρων χωρῶν
καὶ Πολιτειῶν εἰς τὴν διακρίσιν ἄρκούντος
ὁ Κοιτὴ καὶ ἡ συμμορία αὐτοῦ.

Δὲν ἐγίναν ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ
κατοικοὶ τῶν δυτικῶν ἀρκούντος ἡμερῶν
κατὰ τοιοῦτον μέτρον. Λέγεται ἀρκούντος
ὅτι ὁ πρόεδρος καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ
εἶναι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐν τῇ διακρί-
σει θέσονται τὸ νὰ διασφαλίσῃ ἀρκούντος
εἰς τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου τῶν νοτίων Πολι-
τειῶν ἡ τὰ τῶν δυτικῶν, τῶν μὲν ἡμε-
τέρων ὑποστήριξιν τῆς περὶ ἐπικουρίας
στρατευμάτων αἰτίσεις, τῶν δὲ οὐχ ἡμε-
τέρων ἀντιπρὸς τῶν πρὸς τὴν ἀνάγκησιν
τοῦ ἡμετέρου στρατιωτικῶν ἀποσταλείσιν
ἐκ τῶν προστατευόμενων τοὺς ἀντιπρ-
σώπους αὐτῶν, εἰς τὸν ὅτι ἡ κυβερνή-
σις ἐπιθυμοῦσα νὰ διακρίσῃ φιλικῶς πρὸς
τὰς δύο μερίδας, ἐπιτρέπει εἰς τὰς ἐν ταῖς
νοτίαις Πολιτείαις ταρχαὶς νὰ λαμβάνω-
σιν ἐπιφύρας διαστάσεις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Δι' αὐτοκρατορικὸν διατάγματος, ὁ πρῶ-
τος θαλαμηπόλος τῶν ἀνακτόρων Χαρίξ
Μεχμέτ βέης, ἐλάβε τὸ ὁμακτικὸν παρᾶστρον
δευτέρως τάξεως.

Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ὁ ὑπουργὸς
τῆς ἀπονομίας μεταβῆς ἐκ τῆς μουσε-
λαίας τοῦ Πέρας ἐπισκέψατο τὰς φυλακὰς
καὶ διατάξας νὰ ληφθῶσι διάφορα ὑγιεινὰ
μέτρα περὶ τῶν φυλακισμένων, ἀπερῶσιν
ἐνὰ προσταθῇ νὰ περὶ εἰς τὸ ὑπάρχον οἰ-
κοδόμημα.

Τὴν παρελθούσαν παρασκευῇ, κατὰ τὴν
πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίας, ἡ Ἀ. Ὑ. ὁ
ὁ μέγας βεζίρης συνοδούμενος παρὰ τῆς Ἀ.
Ε. τοῦ τοποτηριῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
στρατιωτικῶν Ἀβδὺλ Κερίμ πασά, καὶ
τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν Ἀχμέτ Καϊ-
σέρη πασά, ἐπισκέψατο τὴν Ἀ. Ε. τὸν
κοιτὴ Ζ.σὺ, πρὸ τῶν τῆς Ἀστρονυγγίας.

Τὴν κυριακὴν ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ
τῆς Σερβίας κ. Μιχαζέβιτς ἐξελθὼν ἀποφασί-
σας μετὰ τοῦ πρέσβους τῆς Περσίας ἐν τῇ
ἐν τῇ μετὰ τῆς περικτῆς πρεσβείας.

Ὁ νόμος γενικὸς διοικήσεως Ἰωνίου Ἀχμέτ
Ῥαῖμ πασάς ἀνεχώρησε τὸν παρελθόν
καθὼς μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ
διὰ Μουδανίου.

Ἀνεχώρησαν ἀπερχόμενοι εἰς τὰ Ἰσπα-
νικὰ ὕδατα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φαί-
κλ καὶ τοῦ καὶ πλοῦτος πλοῦτος Ἐδρὼν καὶ
Καὺτ ἀβενδὶ γκαϊάρ, ἀρκούντος θέλουν
ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ καὶ λαβεῖν τὰς
ἀναγκαστικὰς διατάξεις παρὰ τοῦ ἐν Περ-
σίας πρεσβείας τῆς Ὑ. Π. Πυλῆς.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ «Ἀνατολικῇ
Κήρυξ».

Τὴν παρελθούσαν ἐδομάδα, ἡ Ἀ. Ε. ὁ

Ἀρκιφὴ πρὸς ἀρκούντος τῶν κ. Κρίσπφ
ἀρκούντος δι' ἧς πληροῦται αὐτὸν ἐν τῇ
ἐν τῇ διατάξει τῆς αὐτοῦ Μιχαζέβιτς
τοῦ Σουλτάνου, εὐτυχῆς ἐλογίζετο
συμμετέχον τῶν διαβημάτων τῶν πλείστων
ἐυρωπαϊκῶν ἡμερῶν τοῦ ἀρκούντος
τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ στρα-
τάρχου Σερβάνου. Προσέτι δὲ ἡ διακρί-
σις ὅτι ἡ Ἀ. Μ. θέλει ὑποβῇ μετ'
εὐχρηστῆσεως τὸν κ. Κρίσπφ, ὅτι ἡ Ἀ.
Ε. λάβῃ ἐπιστολὰς τὰς διαπιστευτήρια αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ
ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τῇ
ἐν τῇ ἐν τῇ ἐν τ

γυδρίαν λίαν κατάλληλον τῇ περιστάσει. Ομοίον δὲ ἐξέφωτο καὶ ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου κ. Κ. Καλλιμάχης.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ ἐν κεντρικῷ ἀντικειμένῳ ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου τῆς «Παλλάδος». Τὸ πλῆθος ἀνεφύρηνεν ἐν συγχύσει τὰ βέλτιστα καὶ κράτιστα εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς ἔργου, τοσοῦτον κοινωνικῶς ἀπαστῇ τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ, καὶ οὗ τὴν ὑποστήριξιν οἱ πάντες ἀναμένοντες ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ὁμογενῶν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν γεναιοδωρίας.

Ὁ ἀνωτέρω μνημονεύμενος λόγος τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου ἀγίου Χίου ἔχει ὡς ἐπικεῖται

Ὁὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα οὐδὲν πεπαιδευμένης [ψυχῆς (Παρομ.)]

καὶ

Σοφὰ γυναικες ὁδοῦσαν οἶκον, ἡ δὲ ἄρουν κατέσκαψε τὰς γερσὶν αὐτῆς (Αἰν.)

Εὐσεβὴς καὶ φιλόμουνος ὁμήγουρος.

Λαμπρὰ καὶ εὐφρόσυνος ἀλλήλων τῆς πα-

ρούσης πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις μέγας καὶ

ἱερὸς αὐτῆς ὁ σκοπὸς δὲ ὅν μετὰ προθυ-

μίας συνίληται ἑορτάσσοντες τὴν ἱερωτέαν

τῶν ἑορτῶν, τὰ ἐγκαίνια, λέγου, τοῦ κεν-

τρικοῦ τοῦτο ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου,

ἐξ οὗ ἐκλάμψει τὸ ἀγνόν καὶ ζωογόνον ὡς

τῆς τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παρεδρευούσης σο-

φίας. Πάντως ἀγάλλεται καὶ σπουδᾷ πάσα

ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος ψυχὴ, ἀναλογιζομένη

τὸ μέγεθος τῆς ὀφειλῆς τῆς προκοπῆς ἐκ

τοῦ ἱεροῦ τοῦτο ἐνδοκινήματος. Ἡ δὲ

μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ κοινὴ

ἡμῶν μήτηρ μετῴντι ἐπὶ τούτῳ αἰσθάνε-

ται σήμερον παραυλῶν ἐν τοῖς συνέχουσιν

αὐτὴν ποικίλοις δεινοῖς, ἰδίᾳ δὲ ὁ πανα-

γίωτατος καὶ πολυπόστος τῆς ὀρθοδοξίας

προσθιγόμενος, ὅστις ταῖς πατριαῖς αὐτοῦ

εὐλογίας δι' ἐμὸν καταστέφον τὴν ἰδρύ-

σασαν τοῦτο ἑλληνικὴν φιλόμουσον Ἀδελ-

φότητα εὐχόμενος αὐτῇ ὁλοκλήρως τὰ κρεί-

τω καὶ τελειώτερα.

Δόξα τοῖν καὶ χάρις τοῖς ἱδρυταῖς, οἱ

τινες εὐκαρινῶς κηρύττοντες τὴν ὀρθό-

δοξίαν τοῦ ἁγίου, προκοπῆς τε καὶ ἀναπλάσεως,

καὶ καλῶς συνειδήσει καὶ μελετήσαντες δι-

τὸ συμφέρον πάσης οἰκίας ἰδίᾳ καὶ πολι-

τείας κοινῇ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκπαίδευσί, ἀ-

ναπτύξει καὶ ἀναπτύξει τὸν θῆλοος γε-

νοῦς, καὶ οὗτοι τοῦτο ἀδύνατον προ-

κοπόμενοι καὶ εὐδοκιοῦντες οὐδὲ κοινωνίας

ἡ πολιτείας καὶ ἔθνη, ταῦτα καλῶς καὶ

προσπεκνύοντες βουλευόμενοι προήγαγον

ἐπὶ τοῦ μέγας καὶ κοινωφελῆς τοῦτο ἔρ-

γον, ἰδρυσάμενοι τὸν περὶ τῆς τοῦ ἀνω-

τερον προνοητικῆς εἰς ἑλληνοπροπῆ μέρους

καὶ ὀρθόδοξος ἀγωγὴν τῆς γυναικείας

νεότητος.

Διὰ γὰρ τῆς ἐκπαίδευσος μόνου τοῦ

ἄρρενος οὐδέποτε δύνηται ἐφικέσθαι τὸ

ἀνθρώπινον γένος τὸ ὑψηλὸν ἐκείνου προ-

ορισμὸν, δι' ὃν ὁπὸ τοῦ Ἱψίστου δεδημι-

οργηται, ὅστις ἐστὶν ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ

θὺκ τελεώσις, ἄλλως εἰπεῖν, ἡ πρὸς τὸν

Θεὸν ὅσον ἐνεστὶ τῇ ἀνθρωπίνῳ φύσει συν-

εξομοίωσις ἀρχὴ δὲ καὶ βάσις αὐτῆς ἐστὶν

ὁμολογούμενος ἡ ἥθικα καὶ κατὰ Χριστὸν

ἀγωγὴ, ἢ περὶ τῆς αὐτῆς τέκνοισ ἡ

πεπαιδευμένη καὶ χρηστὴ μήτηρ, ὡς πρῶ-

τὴ παιδαγωγὸς αὐτῶν καὶ διδάσκαλος.

Ὅταν γὰρ καλῶς ἀγωντα ἀναπνεύμενα

τὰ τέκνα ὑπ' ἀγαθῆς καὶ πεπαιδευμένης

μητρὸς, γινώσκουσιν τὰ ἐαυτῆς καθήκοντα,

τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πρὸς τὸν ἀνθρώπον,

(ἐξ ὧν ἐστὶ δῆλον καὶ ἡ ἑλλογος πρὸς αὐτὸν

ὑποταγὴ ὡς εἰς «κεφαλὴν» ἐκείνη, κατὰ

τὸν θεῖον Ἀποστόλον), ὅταν, λέγου, τὰ τέ-

κνα καλῶς ἀγωντα, ὑπὸ τοιαύτης μητρὸς,

γινώσκουσιν τὰ ἐαυτῆς καθήκοντα, καὶ αὐ-

τοῦ γένους, μὴ ἐκπαιδευμένης τῆς γυναι-

κός, μένει ἀμαθὴς καὶ ἀπαιδευτος, ἐγὼ νο-

μίζω ὅτι ἂν τὸ ἀνθρώπινον ἀποβῇ ἐν

ταύτῳ, ἢ γὰρ τὸ πλεῖστον καὶ ἐπομένως

πονηρὸν καὶ διεφθαρμένον, μὴ τυχόν χρη-

στῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας, περὶ μὴτρὸς

ἐνερgetic καὶ σοφῆς, ἣς οὐδὲν ἐστὶν ἀν-

τάλλαγμα κατὰ τὸν σοφὸν Προνοητικὸν

οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα οὐδὲν πεπαιδευ-

μένης ψυχῆς. Ἀνάγκη οὖν ἐπίσης φροντί-

ζειν περὶ τῶν θηλείων ὁδοῦς ἀγωγῆς

καὶ παιδείας, ὡς καὶ περὶ τῶν ἰσχυρίων,

καὶ μηδενὸς καταλιγεῖν τῶν εἰς βελτιώ-

σιν συντελούντων, κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ μεγάλου

τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλου παρὰ γὰρ ἡμῶν

καὶ πατέρες ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν

παιδείᾳ καὶ νοουσιζα Κυρίου, ὅτι δὲ ἐν τῇ

λέξει τέκνα συμπεριλάβεν ὁ Ἀπόστολος

πάντα, τὰ τε ἄρρενα καὶ τὰ θήλεια, παντί

πρὸς δὲ τὸν ἁγίον Χριστὸν Ἰησοῦ (ὡς ὁ

αὐτὸς φησὶν)... οὐκ ἔστιν ἄρρεν καὶ θήλυ,

ἀλλ' ἅπαντες ὅπως ἀγωνοῦσιν τῇ πολιτῇ ἀρχιού-

τητι.

Παρὰ γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐνεστὶν, οὐ μόνον

παρὰ βραβείοις ἀλλὰ καὶ παρ' Ἑλληνισ-

τῶν ἡμῶν οὐκ ἐλογίζετο βοηθὸς καὶ συνεπι-

κουρος τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ ἐκπαίδευσί τοῦ

ἱεροῦ καὶ κοινῷ αὐτῶν προορισμῷ, κατὰ

τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἀλλὰ

δοῦλη, καθάπερ ἄχρι τοῦ νῦν ἐν ταῖς τῶν

Ἀσπανῶν κοινωνίαις, ὅπου δὲ ἐκ τούτου καὶ

ὅποσα κακὰ παρεστέρησαν εἰς τὸν οἰ-

κογενετικὸν καὶ δημοτικὸν βίον ἐπείτα ἡ

ἱστορία τὸ δὲ παρεδόξον ὅτι καὶ κατ' αὐ-

τὴν ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτι-

σμοῦ καὶ τῆς φιλοσοφίας ἡθίης τῆς γυναι-

κός ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἦν ἡ αὐτὴ, οὐδὲν ὅμως

ἡ ἐπὶ ἐλάχιστον βελτιωθεῖσα, ἥτις δὲ ἐν τῇ

γυναικωνίτιδι ἐγκυβερνημένη μόνουσα, ἐ-

σπερίετο πάσης ἐλευθερίας ἀγωγῆς καὶ παι-

δείας. Ἀλλ' ὅμως ὁ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ

φησὶν οὐκ ἔστι περὶ οὗτο ὑπερτέρου ἀν-

θρώπου βουλομένο ἢ περὶ παιδείας καὶ

αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκείων, ἀλλὰ τοῦ

θεοτάτου τοῦτο τῆς παιδείας χρημάτων

ἀπείστεροι καὶ αὐτοῖς τὸ ὅλην γένος, οἰ-

κείους ἐνὸν μόνους τοῖς ἄρρεσι.

Πρῶτος ὁ θεοδότης χριστιανισμοῦ, ἀνι-

στὰς τὴν γυναικὰ ἐκ τῆς ἥθικῃ, πνευμα-

τικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐκείνης καταπτώσεως

τὴν προήκοον αὐτῇ δίδωμεν θέσει, ἐκ-

κὶνα Θεοῦ ὁμοίως τῷ ἀνδρὶ αὐτῇ ἀναγ-

ρῶσαι καὶ ἱερωτάτους ἔμα καθήκοντα, ὡς

περὶ ἐκείνου, περιβλεπόμεν. Ἐπειδὴ οὖν ἐκείν

καὶ ὁμοίως καὶ τοῦτο ἀνάνηρος καὶ πα-

ναγὰρ δὲ δημοῦργος, καθὼς καὶ ὁ ἄνθρωπος,

καὶ τὸν αὐτὸν πνευματικὸν ἀπολαύει δικαιο-

ν ἐν τῷ νόμῳ τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, μέ-

γαν δὲ καὶ ἱερωτάτων σκοποῦντες καὶ αὐτῇ

ἐπὶ ἐκπαίδευσιν ἐν τῷ τῷ βίῳ, οἷός

ἐστὶν ἀκριβῶς διαγινώσκειν τὰ ἐαυτῆς καθή-

κοντα. Ὅπως δ' ἔχρη διαγινώσκοντα, ἀν-

αγαλίζοντες ἐστὶν διαμορφωθῆναι ὁμοίως δὲ

τῆς προσκοπῆς παντοῦ ἐπιστημονικῶν

γνώσεων καὶ ἥθικῶς ἅμα διαπαισθησά-

μεν γὰρ τῆς ἥθικῃς διαπλάσεως, ἥτις ἐστὶν

ὁ ἀριστοτελικὸς ἀντικειμένῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος οὐδ' ἀνθρώπου.

Πασιδὴ δὲ ὡς προέχον τῷ Ἑλληνι,

«Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπερῶν ἐμμεναι»

[ἄλλου]

»Μηδὲ γένος πατέρων αἰσινυμένον, μετ'

ἄριστον».

Γένοντο!

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ἐκείνης τῆς φιλολογικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαγγέ-

θεῖσα κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτῇ τοῦ Ἑλλη-

κοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

(Συνέγκρισις ἴδε ἀριθ. 1692).

1. Κ. Παρὼν τοῦ δοκίμου ἡ σχε-

δίασμα γλωσσικῆς ὕλης εἰς ἐξ τμήματα

διηρημένον ἐκ σελ. 276 εἰς μέγα τέταρτον

καλῶς καὶ εὐκαρινῶς γεγραμμένον, ἐν

τῷ προλόγῳ μετὰ τινος ζωηροῦτος γε-

γραμμένου δὲ τοῦ συλλογισμοῦ τὴν ταχέως

τα, μετὰ τῆς ἐπευσεῖς καὶ ὑπακοῦνται εἰς τὴν

τοῦ συλλόγου φωνὴν προσφώνον εἰς τὸ ἐθνι-

κὸν γὰρ οὐλοῦν τῶν ζώντων μεμνημένων, ἡ

ἡμῶν τῇ συγκομιτῇ ἐν ὀλίγῳ διαστέ-

ματι γλωσσικῇ ὕλῃ κατασταταμένη

μὲν ὡς δεῖ ἀλλὰ δυστυχῶς δεομένης πολ-

λῆς τῆς ἐπεξεργασίας, καὶ διορθώσεως.

Καὶ δὲ μὲν προλόγῳ προτάσσονται

φθολογικὸν νόμον κατ' ἀρχαῖον οὗτον μὲν

κλινέντες, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ὅντες ἡ φθολο-

γικαὶ μετὰ ἀποπαι δὲ τῶν συνθηκῶν καὶ κοινῶν

λέξεων. Ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν ὀλίγῳ σχε-

δόν τῇ γλωσσικῇ ὕλῃ γίνονται μέγαν

τοῖς καὶ ἑκατὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν, ἐνθα πολλὰς

ἀλλὰς φθολογικῆς παρὰ τὸν κατὰ τὴν

ἀρχαίαν εἰς αὐτῶν ἐν τῇ νεοελληνικῇ γλώττῃ,

ἥτις ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ γλῶσσῳ Κ. Δ. Μου-

ροῦδου περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας συγ-

γραμμάτων ἐκτείνεται τὸ πρῶτον, οὐκ ἔστι

καλὸν ἐνταῦθα εἰς ταῖς ἑκατὸν καὶ

ταῖς λέξεσιν, ἀλλὰ μόνον ἐν παρενθέσει ὡς

περὶ καὶ ἄλλων τινῶν ξενικῶν συγγραμμά-

των, ὅταν ἡ προφορὰ πιστῶς ἄλλως μὴ ἴ-

ποταυτοῦται. Τὸ λεξιλόγιον, τὸ ἥμισυ σχε-

δόν κατέχον τοῦ ὅλου ἔργου, περιλαμβάνει

περὶ τὰς 375 λέξεις μετὰ ἱκανῶν φράσεων,

ἀλλὰ τὰς πλείους ἐκείνων. Ἐν τούτοις ἱ-

κανὴ φησὶν αἱ περὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ

τῶν ἐκτείνεται καὶ ἐτυμολογίαν αὐτῶν

μετὰ τινος παραπομπῆς πρὸς τοὺς ἀρχαίους.

Τὸ ἔργον ὅμως τοῦτο τιμὴν ἄλλως

τὴν περὶ ταῦτα ἐνασχολητῶν τοῖς ἐπιστή-

μολογικοῖς ἐγένετο μετὰ τοσαύτης σπουδῆς

καὶ ταχέως, ὥστε ἐνταῦθα μὲν ἡ λέξις

ἐμνησθέντα οὐχὶ διὰ καταλλήλου φρά-

σεων ἀλλὰ καὶ πᾶς περιπελεγμένη, φη-

σεται δὲ εὐδοκίως μὲλλον ἐνθα καὶ παρ'

